

פרוטוקול מס' 381
מישיבת ועדת הכספים
יום ראשון, ב' באייר התשנ"ט (18 באפריל 1999), שעה 10:00

נכחו:

חברי הוועדה: אברהם רביץ - היושב ראש
ישראל כץ - מ"מ היו"ר
נסים דהן
אופיר פינס-פז
מ"מ: עבד אלמאלכ דהאמשה
מיכאל נודלמן

מוזמנים:

גרי אגרון - סגן נציב מס הכנסה
צור שיף - מחלקה משפטית, נציבות מס הכנסה
ירון שידלו - מחלקה מקצועית, נציבות מס הכנסה
חיה ויטלסון - מנהלת מח' ניכויים, נציבות מס הכנסה
יעל ייטב - מח' משפטית, נציבות מס הכנסה
יהודה נטרדישי - פקיד שומה מפעלים גדולים
אביקס בלר - אגף תקציבים, משרד האוצר
אורן גלעד - אגף תקציבים, משרד האוצר
נלי מונין - יועמ"ש - אגף כלכלה, משרד האוצר
אפרים גרינברג - ועדת הבחירות המרכזית
שולה להב - ועדת הבחירות המרכזית
גנץ אליקים - עובד בוועדת הבחירות המרכזית ובכנסת
חביבה כהן - מנהלת מרכז השקעות, משרד התעשייה והמסחר
חזקיה ישראל - התאחדות התעשיינים

יועצת משפטית: אנה שניידר

יועצת כלכלית: סמדר אלחנני

מנהל הוועדה: איור קרשנר

קצרנית: תמר מרימוביץ

- סדר-היום:
1. חוק מיסוי תשלומים בתקופת בחירות (תיקון מס' 2).
  2. חוק מס הכנסה (פטור ממס על הכנסה מהשכרת דירת מגורים) (הוראת שעה) (תיקון מס' 6).
  3. חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 28).
  4. חוק החברה לישראל בע"מ.
  5. חוק להגברת הצמיחה והתעסוקה ולהשגת יעדי התקציב לשנת 1998 (תיקוני חקיקה) (תיקון מס' 2).

1. חוק מיסוי תשלומים בתקופת בחירות (תיקון מס' 2)

היו"ר אברהם רביץ:

אני פותח בזה את ישיבת ועדת הכספים, והסעיף הראשון הנידון הוא חוק מיסוי תשלומים בתקופת בחירות. אנחנו נמצאים לפני קריאה שנייה ושלישית?

אנה שניידר:

הכנה לקריאה שנייה ושלישית.

היו"ר אברהם רביץ:

קיבלתי איזשהו מכתב בשם עובדי ועדת הבחירות המרכזית. קיבלתי גם פטיציה עם המון חתימות של עובדי הכנסת.

אנה שניידר:

אלה אותם אנשים.

אפרים גרינברג:

לא בהכרח אותם אנשים.

היו"ר אברהם רביץ:

יש יותר מעובדי הכנסת, אני מבין שיש עוד כמה. הייתי רוצה לשמוע את ההתייחסות שלכם. שלחתי לנציב את המכתב שקיבלתי מעובדי הכנסת וביקשתי את התייחסותו מההיבט של מס הכנסה לעניין.

אני מבין שלפי החוק המוצע, 30 יום בסמוך למערכת הבחירות פלוס שלושה ימים שלאחר מערכת הבחירות ינוכה מס בשיעור של 25%. זה כולל כמובן בעיקר את עובדי הבחירות במסגרת המפלגות השונות וכן הלאה.

לקחו את עובדי הכנסת, שבמקרה הם עובדי הכנסת ומכירים את הבניין, כי הם "מסתובבים כאן כל השנה". לקחו אותם - יש אולי עוד כמה עובדים - כאנשים מומחים על מנת לסייע לוועדת הבחירות בהכירם את המהלכים בבניין הזה. הם טוענים - נשמע לי די בצדק - שהם היו ראויים לחופש כמו כל אזרח במדינה לפי ההסכם שיש איתם שכאשר יש פגרה יש רק תורנות מסוימת, ושכיום זה לא חלק אינטגרלי של העבודה שלהם והם התבקשו לעשות עבודה נוספת במסגרת הבחירות, דבר שמזכה אותם לקבל את אותה הטבה של מסגרת ניכוי במקור של 25%.

הדברים נראים לי סבירים. לא כל כך ברור לי אם זה מסתדר עם החוק כאשר הם מבקשים זאת עבור כל התקופה, זאת אומרת: לא רק עבור 30 יום, כמו שהחוק הזה מתכוון להציע לעובדי המפלגות, אלא עבור כל התקופה, אולי כ-90 יום ולא 30 יום.

יש לי כאן בעיה עם עקרון השיוויוניות, כי אם יתנו להם 90 יום, מחר יבואו גם עובדי המפלגות ובצדק, וגם הם יבקשו עבור 90 יום.

אנה שניידר:

יש עוד בעיה, שזה מוגבל ל-5,000 שקל.

חיה ויטלסון:

6,300 שקל.

היו"ר אברהם רביץ:

זה באמת עניין של 6,300 שקל. אני לא יודע כמה הם מקבלים לחודש עבור העבודה הזאת, אבל ברור שעל 90 יום הם מקבלים הרבה יותר, זאת אומרת: זאת אותה שאלה. אם נאמר לא 90 יום אלא רק חודש, השאלה היא מה היא תוספת השכר שהם מקבלים לחודש הזה, ויכול להיות שהשאלה הזאת לא קיימת. אבל אם הם מקבלים יותר, גם השאלה הזאת קיימת, או שנאמר עד לגבול של 6,000 שקל, ושגם הם יהיו כמו כולם. לא נפלה אותם לרעה, אבל באותה מידה גם לא נפלה אותם לטובה אולי. אלה השאלות העומדות לפניי.

אנה שניידר:

בנוסף לתיקון.

נלי מונין:

כדי לעשות סדר בדיון, אני רוצה להסביר בקצרה מה מהות התיקון שאנחנו מבקשים, איך זה מתקשר למה שאמרת, איפה הנקודות החופפות ואיפה צריך לדון בנפרד.

חיה ויטלסון:

אני רוצה קודם לדבר על המצב הקיים, ואחר כך לדבר על התיקון. אני אחראית על הניכויים ומטפלת בכל הנושא של מערך הניכויים. אליי באים הריקושטים ואליי מגיעות גם הצעקות, ואולי אני צריכה להסביר מה היתה מטרת חוק מיסוי תשלומים ביום בחירות.

המטרה של החוק לא היתה לתת איזו הטבה במס למישהו, אלא לטפל באוכלוסייה של אנשים מזדמנים שעובדים. אני צריכה להזכיר שבמקור תקופת מיסוי תשלומים ביום בחירות היתה של שלושה ימים בלבד.

היו"ר אברהם רביץ:

כן, אבל שינינו את זה.

חיה ויטלסון:

נכון, שינינו את זה ל-30 יום. במקור המטרה היתה לטפל באוכלוסייה של אנשים מזדמנים, שאין מכירים אותם, שבאים ועובדים אך ורק בתקופת בחירות.

היו"ר אברהם רביץ:

אבל את מסכימה איתי שבתוך מסגרת האנשים המזדמנים האלה, למשל: אני כראש מפלגה, גם אלה שעובדים במפלגה או במוסדות קרובים או בארגונים קרובים, עובדים לאורך כל השנה; אבל כשמגיעה מערכת הבחירות, הם משעבדים את עצמם יום ולילה, כפי שאת יכולה לתאר לעצמך. נכון שלגביהם לא היתה הכוונה הראשונית, אבל את יודעת שבמסגרת חקיקה, החקיקה אחר כך מתפרשת לרוחב ולעומק.

חיה ויטלסון:

אני רוצה רק לסיים את מה שהתחלתי לומר, שהכוונה היתה לטפל באותם מזדמנים, שהרי יצאו מתוך הנחה שהמשלם אינו יודע כמה מס לנכות מהמקבל. במקום להציף את משרדי השומה באנשים שירוצו ויקבלו פטורים, אמרו: אנחנו יוצאים מתוך הנחה שאותם מזדמנים אינם עוברים על 25%. דרך אגב, יש צעקה גם בין המזדמנים שהם ילדים ונערים שעובדים וששואלים למה לוקחים מהם 25%. אמרו: אנחנו לא יכולים להתחיל להתעסק עם זה, מי שרוצה - 25%.

במפורש נאמר בחוק שמקבל הוא מי שמקבל תשלום מאת משלם או מטעמו, ובלבד שהוא מועסק על ידי המשלם או נותן לו שירות לפי העניין בתקופת הבחירות בלבד. לכן, החוק הוא חד משמעי, אם אדם מועסק על ידי אותו גוף דרך קבע - גם אם זה לפונקציה אחרת באותו זמן, והכוונה ברורה, אתה משלם לו משכורת, אתה יודע בדיוק מה המס השולי שלו - אם הוא מגיע ל-20% מנכים לו 20%, ואם הוא מגיע ל-50%, מנכים לו 50%.

היו"ר אברהם רביץ:

מה שאת אומרת אולי נכון לגבי עובדי ועדת הבחירות שעובדים במשך כל השנה בוועדת הבחירות.

חיה ויטלסון:

גם לגבי עובדי מדינה אחרים.

היו"ר אברהם רביץ:

למה לגבי עובדי מדינה אחרים? אבל זה גוף אחר שמשלם. עובד מדינה שעובד כל השנה במשרד החקלאות, ועכשיו לקראת הבחירות עובד בשעות היום והלילה במפלגה.

חיה ויטלסון:

ומי משלם לו עכשיו? המפלגה משלמת לו?

היו"ר אברהם רביץ:

בגדול זאת מדינת ישראל.

חיה ויטלסון:

אז אם זאת מדינת ישראל, זאת מדינת ישראל. אבל אם זאת מפלגה, הסיפור הוא אחר.

היו"ר אברהם רביץ:

המדינה משלמת ממימון הבחירות.

חיה ויטלסון:

אבל המדינה משלמת והמדינה יודעת בדיוק מה שיעור המס שלו. אין לה בעיה לצרף את ההכנסות ולחשב לו את המס.

שוב, אני לא מדברת עכשיו על החוק. רצינו - ואני חושבת שזה גם נכון - לטפל באותם מזדמנים שלא מכירים אותם ולנכות FLAT 25%. הכוונה של המחוקק לא היתה לתת איזו הטבה לאדם שיודעים בדיוק מה שיעור המס שלו וש אפשר בקלות לצרף ולחשב אותו.

אפרים גרינברג:

אני מייצג את ועדת הבחירות. אנחנו בעצם מדברים על כ-300 עובדים שהם יחידת המילואים של ועדת הבחירות, ובכמה משפטים טלגרפיים אסביר איך הוועדה הזאת עובדת.

הוועדה הזאת עובדת כיחידת מילואים לכל דבר. יש לנו מנהלים, יש לנו בעלי תפקידים. חלק ניכר מהעובדים הם באמת עובדי הכנסת, אבל מעבר לעובדי הכנסת, רוב העובדים שלנו, הצוות הזה של 300 עובדים, הם עובדי מדינה. אנחנו מגייסים אותם עם התראה מינימלית למשימה. במידה שיש בחירות מוקדמות לא על פי החוק, אנחנו מגייסים אותם. בדרך כלל אין לנו בעיות, האנשים מתייצבים. מדובר באנשים מקצועיים שיודעים את תפקידם, כפי שבאמת ביחידה כזאת צריכים לדעת.

בשנת 1969 עד שנת 1977 היה מקובל שהמס השולי היה 25%, והיו הבנות והסכמות עם נציבות מס הכנסה במהלך השנים אחרי כניסת הרפורמה בשנת 1977 -

חיה ויטלסון:

בשנת 1975.

אפרים גרינברג:

ב-1975, אבל הבחירות היו בשנת 1977. אני מתייחס לבחירות, כי לגבינו שנת 1977 קבעה. היו כל מיני הקלות למיניהן והתחשבו במעמד של העובדים האלה. העובדים האלה מוכרים את חופשתם.

היו"ר אברהם רביץ:

חבר הכנסת ישראל כץ, מלא את מקומי בבקשה לכמה דקות, כי אני עולה לשידור.

אפרים גרינברג:

מאחר שהעובדים היו עובדים קבועים בשירות המדינה - אני חוזר ואומר שרובם מהכנסת - הם באים לעבוד בוועדת הבחירות על חשבון חופשתם השנתית. בעקרון, עד כמה שאני יודע, אי אפשר לצבור יותר מכ-60 יום, וסך הכל הם מוכרים את חופשתם לוועדה. אני לא רוצה להיכנס פה לפירוט המאמץ הגדול שבמשימה הזאת של ביצוע הבחירות לכנסת, שכן הם עובדים ימים ולילות.

בסיכומי של דבר, על פי תלונות ועל פי תחושות, כתוצאה מהורדת המס מהשקל הראשון של 50% + ביטוח לאומי ומס בריאות, שזה מגיע מעל ל-60%, סך הכל הרבה מהעובדים באים לא מטעמים של הכנסה ניכרת, אלא באמת מתוך הרגל וקריאה לדגל.

אני לא מייצג את העובדים, אני מייצג את הוועדה. יש בעיה שלאט לאט אנחנו מרגישים התמרמרות בקרב העובדים הבכירים - אגב, חלק לא רוצים לעבוד - על כך שיש פה איזה אי צדק שהעובד גם מוכר את חופשתו וגם מפסיד במקום העבודה שלו שעות נוספות ונוצר מצב שעבור המאמץ הגדול שהוא משקיע במערכת הבחירות, השכר הוא שולי. נשאלת השאלה האם אנחנו יכולים לחזור ולעשות פה משהו על מנת לעשות צדק עם חלק ניכר מהעובדים האלה. תודה.

חיה ויטלסון:

אני שוב חוזרת על מה שאמרתי קודם. הרי מטרת החוק הזה לא היתה לתת שיעור מס מיוחד לאנשים שעובדים בתקופת בחירות. במדינת ישראל יש חוק שקובע שיעורי מס על הכנסה שנתית, ולא משנה ממה היא מושגת.

אדם חולה או במצב קשה, לא עלינו, שנאלץ לפדות חופשה, משלם מס רגיל על החופשה, אין לו שיעור מס מיוחד על זה. זה בכלל לא נימוק שאותם אנשים מוכרים חופשה ולכן מגיע להם שיעור מס מיוחד. יש חוק שקובע מה שיעורי המס על גובה ההכנסות. יש פטורים לנכים, חלילה וחס, אבל אין אף פטור אחר.

אני לא חושבת שקבוצה קטנה של אנשים שעובדת בבחירות צריכה ליהנות מאיזשהו פטור שלא ניתן לאף אחד אחר. אני חוזרת ומסבירה שכל המטרה של מיסוי תשלומים בתקופת בחירות היתה לטפל באותם אנשים מזדמנים שנותנים שירות רק לצורך הבחירות שאינו עולה על סכום מסויים, ובגלל זה גם קבעו סכום.

כשמדובר בבעלי עסק או משלח יד שגם עושים ימים ולילות למען הבחירות, עליהם במפורש החוק איננו חל, מפני שאומרים שהכוונה היא לא לאנשים שזה עסקם או משלח ידם הרגיל. ובאותה ההקבלה, אדם שהוא עובד מדינה ושיעור המס שלו הוא 45%, 35% או 50% והוא מחליט שהוא רוצה לעבוד עבודה נוספת, צריך לשלם את המס המגיע. אי אפשר בשביל זה לתת לו פטור.

אני חוזרת ואומרת שוב שה-25% נועדו לנוחות מינהלית, כדי לא לרוץ אחרי כל אחד ולחפש איזה שיעור מס הוא צריך לשלם, וזה הוגבל בסכום, ובמפורש נאמר שמדובר באדם שברוך כלל אינו מספק שירות ואינו עובד אצל אותם אנשים. אני לא יודעת כבר כמה מערכות בחירות עברנו מאז החוק; אם אתה אומר שזה משנת 1977, אני מקבלת את זה.

נלי מונין:

החוק עצמו משנת 1996.

חיה ויטלסון:

והיו הסכמות. אני מרגישה שזה איזה עניין של סחף שכל באים ומבקשים. אני לא רואה הצדקה להכניס איזו קבוצה ולתת לה מס של 25%. ברור שאם הם עומדים במס שולי יותר נמוך, אין שום בעיה, ינכו מהם פחות. אנחנו לא אומרים שזה 25% סופי לאותם עובדים. אם ישנה עובדת או עובד שאינם מגיעים ל-25%, ינכו מהם פחות, אין שום בעיה.

אפרים גרינברג:

יש פה בעיה, שהמשימה היא משימה לאומית, קצרה מאד בזמן. אנחנו רוצים את טובי האנשים, והיום נוצר מצב שלא משתלם לאנשים לעבוד והם לא רוצים לעבוד.

יהודה נסרדישי:

זה יכול להיות בכל תחום.

אפרים גרינברג:

לא בכל תחום, פה מדובר על חודשיים-חודשיים וחצי של מאמץ מאד מאד גדול.

חיה ויטלסון:

אבל אני כעובדת מס הכנסה גם עובדת מאד קשה במאמץ לאומי, אז גם אני רוצה שיעור מס מיוחד.

אופיר פינס-פז:

אפשר לדעת מה השינוי בהצעה הזאת מהמצב הקיים?

נלי מונין:

ההצעה הזאת באה לתקן בעיה נקודתית שנוצרה. עשינו תיקון לחוק הזה ביוני, ובמסגרת התיקון לחוק הזה הוכנס סעיף שאמר לגבי מע"מ שההתייחסות המיוחדת הזאת של 25% ניכוי במקור לא תחול לגבי מי שמבצע במסגרת הבחירות פעולה שהוא מבצע אותה במסגרת עסקיו הרגילים, זאת אומרת: אם הוא כל השנה מוכר בורקס וגם במסגרת הבחירות הוא מכר בורקס למפלגה, הוא לא יקבל שיעור מס מיוחד.

זה נעשה בצורה לא פרופורציונלית, כי זה נעשה רק לגבי חוק מע"מ ולא נעשה במקביל לגבי מס הכנסה. רצינו להתאים את שני החלקים של המיסוי כך שיהיו זהים, כי אין כל הצדקה עניינית שיהיה שוני, שלעניין מס הכנסה העובד כן יקבל הטבה ולעניין מע"מ לא יכירו לו בהטבה הזאת.

המשמעות של קבלת הטענה ששמענו עכשיו היא למעשה לעשות תיקון נוסף לחוק שאנחנו לא ביקשנו אותו, ולהכניס את חברי ועדת הבחירות המרכזית בצורה ספציפית, מתוך מחשבה שיש להם איזו ייחודיות שתוכל אחר כך לעמוד בטענות של אפליה של מגזרים אחרים, כמו שאמר חבר הכנסת רביץ עובדי המפלגות שגם יכולים לומר שזאת משימה לאומית וכל מי שעובד בבחירות.

אני רוצה שתשימו לב לזה שהתחלנו משלושה ימים סביב הבחירות והגענו כבר למצב שאנחנו נותנים את ההטבה ל-30 יום סביב הבחירות, ולפי מה שהבנתי מדברי חבר הכנסת רביץ, אתם מבקשים שזה יוארך ל-90 יום.

אפרים גרינברג:

אני מבין שאין בעיה לגבינו ה-25% ל-30 יום.

נלי מונין:

יש בעיה, מכיוון שאם אתם עובדים אצל אותו מעביד והוא משלם לכם את המשכורת גם בתקופת הבחירות - -

אפרים גרינברג:

ממשלת ישראל זה אותו מעביד?

אנה שניידר:

אתם עובדי המדינה או ועדת הבחירות?

אפרים גרינברג:

לועדת הבחירות יש מעמד סטטוטורי מיוחד לחלוטין.

נלי מונין:

זה עניין של פרשנות של החוק על ידי נציבות מס הכנסה האם הם מוכנים להכיר בוועדת הבחירות כגוף שונה.

אפרים גרינברג:

ועדת הבחירות היא לא הממשלה.

אנה שניידר:

היא ממונה על ביצוע בחירות. אין ספק שוועדת הבחירות נכנסת פה להגדרת משלם.

אפרים גרינברג:

היא לא ממשלת ישראל, זה לא אותו דבר.

חיה ויטלסון:

ועדת הבחירות היא גוף משפטי נפרד?

אפרים גרינברג:

נפרד לחלוטין.

חיה ויטלסון:

ועדת הבחירות היא לא המדינה?

אנה שניידר:

היא מופיעה כגוף סטטוטורי בחוק הבחירות לכנסת, ויש התייחסות בחוק מיסוי תשלומים בתקופת בחירות בפירוש לגוף מסוג כזה, כי בהגדרה של משלם כתוב: כל אחד מאלה: 1. מפלגה; 2. רשות שעל פי דין ממונה על ביצוע הבחירות. אין ספק שוועדת הבחירות המרכזית היא רשות שעל פי דין ממונה על ביצוע הבחירות.

אפרים גרינברג:

תקציב ועדת הבחירות מאושר על ידי ועדת הכספים.

חיה ויטלסון:

והם משתכרים פחות מ-6,300 שקל לחודש?

אפרים גרינברג:

בשוטף יכול להיות שכן.

נלי מונין:

כל זמן שבמסגרת החוק הקיים - עם כל המגבלות של החוק שתיארנו - ועל פי הפרשנות של נציבות מס הכנסה יש אפשרות שחלק מהאנשים ייהנו מהפטור הזה, למשל: מכיוון שמפרשים - כמו שאמרה עורכת הדין אנה שניידר - שזאת רשות נפרדת שמשלמת להם, אם יש אפשרות כזאת ובמסגרת המגבלות של החוק של 6,300 שקל ב-30 יום, אין סיבה שהם לא ייהנו מזה כמו אחרים, ואת זה נציבות מס הכנסה יכולה לבדוק. חבל שזה לא נבדק קודם.

אבל אם אנחנו מדברים פה על פריצת החוק באופן שיביא אותנו לכך שגופים נוספים, שלא מגיע להם לפי החוק הקיים לקבל פטור, יבקשו לקבל פטור ולהפוך את זה מ-30 יום ל-90 יום, זאת פריצה שאף אחד לא התכוון אליה, היא פריצה רדיקלית, ואם זה יהיה הרצון שלכם, נצטרך לשקול למשוך את התיקון לחוק בכלל. זה יביא אותנו למסלול של פטור חדש ממש, שאף אחד לא התכוון ליצור אותו.

אני לא מבינה מדוע אתם לא יכולים לטפל בזה באמצעות השכר, תגדילו להם את השכר באופן כזה שישתלם להם לעבוד, אם זה לא משתלם להם. אי אפשר כל דבר לפתור באמצעות פטורים ממש.

אופיר פינס-פז:

הגדילו להם את השכר.

שולה להב:

כשמגדילים שכר, משלמים מס הכנסה, זו הבעיה.

גרי אגרון:

לא, הבעיה היא שאנחנו גם לא חיים בחלל ריק שאנחנו יכולים להגדיל שכר, אנחנו צמודים.

גנץ אליקים:

אני עובד 33 שנים בכנסת, ומאז שהתחלתי לעבוד השתלבתי בתור עובד כנסת ונתתי שירותים במערכת הבחירות. זאת פעם ראשונה שגם אני וגם אנשים סביבי - שבאים מנציבות שירות המדינה וממשרדים שונים כדי לעבוד בוועדת הבחירות ועובדים במסירות ובנאמנות בגלל שהם רואים בעבודה הזאת עבודת קודש, שכן גם הוועדה צריכה אותם וגם הם מרגישים שהם לא יכולים לעזוב את העבודה בגלל הידע שלהם - מרגישים התמררות לא קטנה. אני חושב שכל אדם שהיה נשאר לו משקל 37.5 אגורות היה מתמרמר ומרגיש הרגשה מאד לא טובה.

מדובר באנשים נאמנים שעובדים במסירות בשעות לא שעות בלילות ועושים כל מאמץ, וכבר ציינו פה שזה תמורת החופש. יש עובדים שעם כל העבודה שהם משקיעים פה גם לא מזניחים את מקום עבודתם הקבוע ובמקום לנוח גם קופצים למקומות העבודה שלהם לסגור את החורים.

גם אני מרגיש את זה. אני עובד קבוע בכנסת ובגלל שאני עובד בוועדת הבחירות, אני לא מזניח את עבודתי בכנסת ו"סותם את החורים" בעבודה שלי בכנסת. אני חושב שאנשים שהם נאמנים, מסורים ומשקיעים לא צריכים להיות ממורמרים.

אפרים גרינברג:

עובדי המדינה האלה מקבלים שכר בשירות המדינה, מוכרים את החופש ולא יכולים לקבל שעות נוספות. במקום עבודתם הקודם בתקופת הבחירות הם מקבלים גם שעות נוספות, ופה השכר שלהם הוא בסביבות 25% או 30% לעומת מה שהם יכולים להרוויח.

גרי אגרון:

הם למעשה עובדים בעבודתם רגילה ובנוסף עובדים במערכת הבחירות.

אפרים גרינברג:

לא, הם מוכרים את החופש ועובדים פה, כאשר פה הם משלמים מס שולי של 50% בדרך כלל.

גרי אגרון:

בהתאם לשיעור המס.

אפרים גרינברג:

נכון, אבל שם הם מפסידים גם את השעות הנוספות שהם יכולים לעשות.

שולה להב:

לא רק שעות נוספות, גם כוננויות.

נלי מונין:

הם בתקופת חופשה או לא?

אפרים גרינברג:

הם בתקופת חופשה, אבל הפער בין מה שהם מקבלים שם ופה הוא 25%.

נלי מונין:

שלא יעבדו.

חיה ויטלסון:

אף אחד איננו חולק על החשיבות של עבודתם של האנשים שמתנדבים, וכמובן ההחלטה אם הם עובדים בזה או לא היא בידיהם, אבל אנחנו צריכים לזכור שאסור לנו לפרוץ את זה. זה יהיה משום פריצה ואחריה תהיה הדרדרות כללית.

הרופאים והאחיות עושים לילות כימים בעבודתם הקשה. אותו דבר חיילים, אנשי קבע בצבא, שוטרים.

היו"ר אברהם רביץ:

מה תעשי אם רופא יבוא לעבוד בוועדת הבחירות המרכזית?

חיה ויטלסון:

והוא עובד מדינה?

סמדר אלחנני:

מה זה משנה?

חיה ויטלסון:

זה משנה.

אופיר פינס-פז:

בשנת 1984 עבדתי בוועדת הבחירות המרכזית. נהניתי מאד.

אפרים גרינברג:

אבל אנחנו מדברים פה על עובדי מדינה.

חיה ויטלסון:

לא זאת הנקודה. השאלה היא אם אנחנו באמת פורצים פה פתח שלא נוכל אחר כך לעצור אותו.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו לא נפרוץ, אבל נעשה דבר שאפשר לחיות איתו.

אופיר פינס-פז:

חלק מהטענות הן טענות שמן הראוי שיתבררו, אבל השאלה היא איך מבררים אותן. קודם כל, כבר היינו במסגרת חוק שהוא דומה, אבל הוא אחר.

אנה שניידר:

לא, זה אותו חוק.

אופיר פינס-פז:

אבל התיקון שהממשלה הביאה הוא תיקון אחר לגמרי ותמיד יכולים לטעון פה גם לנושא חדש. אבל מצד שני הוועדה היא לא ועדה שאוטמת אוזניה לא לטענות של עובדי המדינה ולא של עובדי הכנסת. יחד עם זה, אני חושב שצריך לנהל את העניין הזה לא רק עם העובדים. אני רוצה לשמוע גם מה אומר המעסיק, מה אומר יושב ראש הכנסת.

היו"ר אברהם רביץ:

הוא לא המעסיק, זה מהתקציב של ועדת הבחירות.

יהודה נטרדישי:

המעסיק הקבוע.

אופיר פינס-פז:

אני רוצה לשמוע מה אומר יושב ראש הכנסת בסוגייה הזאת. אני רוצה לשמוע את הממונה על השכר במשרד האוצר, וכמובן את השופט מצא.

היו"ר אברהם רביץ:

מר גרינברג מייצג את השופט מצא.

נלי מונין:

אתה יודע מה? אני אפילו לא יודעת מה המשמעויות הכלכליות של זה. אם היינו יודעים את זה מראש, היינו באים עם הערכה תקציבית.

סמדר אלחנני:

הפעם לא אחדש הרבה, כי את עיקר הדברים אמרו נציגי נציבות מס הכנסה, ואני רק רוצה לחזור ולחזק את דבריהם. הרעה החולה היא בניכוי במקור הסופי של 25% מהתשלום, וזאת הפריצה.

היו"ר אברהם רביץ:

אבל זה כבר החוק.

סמדר אלחנני:

נכון, אבל החוק הזה נחקק פה וכבר ראינו שתיקנו חוקים במדינת ישראל.

היו"ר אברהם רביץ:

חוק שנחקק הוא לא רעה חולה.

סמדר אלחנני:

זאת כן רעה חולה.

היו"ר אברהם רביץ:

זאת רעה אבל לא חולה, זה חוק.

סמדר אלחנני:

ראינו שמבטלים חוקים ומשנים אותם. יש אנשים שלא מגיעים לסף המס הזה, זאת אומרת: אנחנו פוגעים בהם. אין מס שולי של 25% היום, יש 10%, 20% ו-35%.

חיה ויטלסון:

יש ממוצע.

סמדר אלחנני:

אז בשולי זה בהחלט לא נכון. לכן מן הראוי היה שאנשים שעובדים בעבודה נוספת יעשו תיאום מס או יביאו אישור מפקיד מס הכנסה.

כל אדם שעובד בעבודה נוספת או שעות נוספות או לוקח את חופשתו ועובד בעבודה נוספת - בהנחה שזה לא אחד שמבקש שישלמו לו נקי בלי קבלה - ומגיע לשיעור מס שולי של 50% בדרגת הכנסה בסביבות 18,000 שקל, משלם 50%, 10% ביטוח לאומי מס בריאות, שזה 60% מס הכנסה שולי, ואף אחד לא אמר שהוא מפסיק לעבוד. מי שמגיע לשכר יותר נמוך, עושה תיאום מס ומחזירים לו את הפרשי המס שהוא שילם.

חיה ויטלסון:

לא מחזירים, מראש נותנים אישור.

סמדר אלחנני:

או שהוא מקבל אישור מראש, ואז הוא מקבל גם הפרשי הצמדה וריבית על הכסף שהוא שילם יתר, כך שהוא בכלל לא מפסיד אם שילם יותר מדי.

חיה ויטלסון:

אישרנו למי שמשלם פה בכנסת לעשות תיאום, לקחת את ההכנסה, לצרף ולנכות בדיוק כמה שמגיע. זה הוא שאומר: אני לא רוצה.

היו"ר אברהם רביץ:

יש לי הצעה שאני חושב שאפשר יהיה לחיות איתה בקושי, אבל החיים קשים. אני מסכים ברמה הפילוסופית שכל החוק הזה רע, מה זאת אומרת 25%? אם הוא מרוויח, הוא צריך לשלם.

חוקקנו את החוק בגלל שהתחשבנו בעיקר במפלגות, ואמרנו שמי שעובד 30 יום בתקופת הבחירות - -

חיה ויטלסון:

זה התחיל עם שלושה ימים.

היו"ר אברהם רביץ:

זה התחיל עם שלושה ימים, אבל חוקקנו חוק, מה לעשות? חוקקנו חוק שמי שעובד 30 יום - ינוכה ממנו 25% מס בלבד. כשחוקקנו את החוק, אמרנו לעצמנו שזה יהיה לכולם. והנה הגיעה הסוגייה של האנשים שהם עובדי מדינה, ויש פרשנות כזאת ופרשנות אחרת, ובגלל זה אנחנו יושבים כאן גם כן.

לפי דעתי, אנחנו צריכים להיות צמודים לחוק שחוקקנו. אם נפרוץ את החוק שחוקקנו, יבואו אחרים ויאמרו גם כן: למה זה מוגבל לגבינו רק ל-6,000 שקל ולאחרים ל-10,000 שקל? או לנו רק 30 יום ולאחרים 90 יום? זה לא יעמוד, ויכול להיות שזה גם לא יעמוד במבחן בג"צ, כי זה פוגע בעקרון השיוויון.

לכן, אני מציע להתחיל גם על עובדי הכנסת או עובדי מדינה את אותם ה-30 יום ואת אותו הסכום.

אנה שניידר:

אבל זה אפשר בדרך הפרשנות.

חיה ויטלסון:

לא, אי אפשר כי החוק מדבר על הכל או לא כלום.

היו"ר אברהם רביץ:

אז נגיד את זה בדיוקנות ולא בפרשנות. אנחנו פה בכנסת.

נלי מונין:

אבל אז אתה פורץ את המסגרת בכל מקרה.

היו"ר אברהם רביץ:

אני לא פורץ, אני מכליל בתוך אותה מסגרת גם את עובדי המדינה.

חיה ויטלסון:

מי שעובר היום את הסכום של 6,300 שקל, משלם מס מלא מהגרוש הראשון. זה לא שעד הסכום 6,300 משלמים 25% מס, ועל היתרה מס מלא.

היו"ר אברהם רביץ:

ככה זה הולך?

חיה ויטלסון:

בוודאי, כך שזה בכלל לא עוזר.

היו"ר אברהם רביץ:

אפשר לדעת סודות מן החדר, כמה משלמים בחודש? יכול להיות שהם יוותרו לכם אם זה בשוליים.

סמדר אלחנני:

בכיר ביותר יכול להרוויח עד 20,000 שקל בחודש והזוטר 5,000, 6,000 או 7,000 לחודש, כאשר אני מדבר על ברוטו.

חיה ויטלסון:

מדובר על סכום כללי, לא מדובר על חודש. מדובר על כך שבכל תקופת הבחירות לא יעלה הסכום הכולל על 6,300 שקל בחודש.

היו"ר אברהם רביץ:

בין כה וכה מדובר רק על חודש.

חיה ויטלסון:

אבל הם עובדים יותר.

היו"ר אברהם רביץ:

הם עובדים יותר, אבל זה לא נוגע לסוגייה, אנחנו מדברים על חודש.

אנה שניידר:

לא, הם רוצים הכל.

היו"ר אברהם רביץ:

אני יודע שהם רוצים, אבל אני לא יכול לתת להם הכל, כי אז אני פורץ את זה.

נלי מונין:

אתה פורץ בכל מקרה.

סמדר אלחנני:

הם עובדים שלושה חודשים. אין אדם במדינה שלא מגיע לו פטור ממס, אני לא מכירה אחד כזה.

חיה ויטלסון:

מאד מאד מסוכן לעשות כאן איזושהי הקלה.

עבד אלמאלכ דהאמשה:

אני מבין שמדובר בחודש-חודשיים שעובדים בבחירות, והכוונה היא שלעובדים האלה יהיה רק 25% -

היו"ר אברהם רביץ:

לא, יורידו רק 25%.

עבד אלמאלכ דהאמשה:

שיורידו רק 25%. האם זאת כל המחלוקת?

היו"ר אברהם רביץ:

כן.

עבד אלמאלכ דהאמשה:

בסדר, אז שיקחו 25%. מדובר על חודשיים פעם בארבע שנים, חגיגה, מערכת בחירות. במילא כל העם חוגג, והבחירות זאת הזדמנות לכך.

היו"ר אברהם רביץ:

מה התיקון?

נלי מונין:

תיקנו את החוק הזה ביוני, ואז הארכנו ל-30 יום וכו'. עשינו תיקון גדול. במסגרת זה נכנסה הוראה שאומרת שכל הנושא הזה של מיסוי 25% לא יחול לגבי מי שמבצע את השירות במהלך הבחירות כשהוא מבצע אותו גם במהלך עסקיו הרגיל, זאת אומרת: אם כל השנה הוא נהג מונית והוא גם מסיע בתקופת בחירות, זה לא יחול עליו, כי הוא ממשיך לעבוד בדיוק בעסק שלו, יודעים מה המס שלו וכו'. החלנו את זה רק לעניין מס ערך מוסף ובטעות זה לא נעשה לגבי מס הכנסה.

היו"ר אברהם רביץ:

ואם לא נעשה את התיקון? זה יחול עליו. אז תפסידו כסף פעמיים, הרי התיקון הזה לטובתכם.

חיה ויטלסון:

מטרת התיקון הזה היא לא כל כך לעניין ה-6,300 שקל, זאת לא הבעיה. הבעיה היא יותר ההתייחסות לתשלום הזה שמקבל אדם שהוא בעל עסק או משלח יד שבדרך כלל עובד בו. לפי החוק, כאשר חל על תשלום 25% מס מיוחד, לא רואים את התשלום הזה כהכנסה בידי המקבל, הוא בכלל לא צריך לדווח על זה, זה כאילו לא קיים.

לעומת זאת, לעניין מע"מ נכתב שאם זה במסגרת עסקיו, זאת הכנסה רגילה, צריך להוציא חשבונית, צריך לדווח. נוצר מצב אבסורדי שלעניין מע"מ אדם צריך להוציא חשבונית, לעניין מע"מ מדווח על זה כהכנסה, משלם את מה שמגיע. לעניין מס הכנסה, זאת אינה הכנסה, הוא לא צריך לדווח על זה בדוח השנתי.

היו"ר אברהם רביץ:

ומדפיס בבית דפוס לקראת הבחירות? אז הוא לא יצטרך לשלם מס הכנסה? רק 25%?

חיה ויטלסון:

זה בדיוק האבסורד.

היו"ר אברהם רביץ:

אז למה את מושכת את התיקון?

נלי מונין:

כי אנחנו חוששים שהפריצה שאתם מנסים לעשות פה תהיה יותר גרועה.

חיה ויטלסון:

אומר לך למה היא מושכת, מפני שכל הסיכויים שבבית דפוס הוא משתכר יותר מ-6,300 שקל, ולכן ממילא זה לא חל ולכן זה מיותר.

אופיר פינס-פז:

אגב, זה גם כולל פריימריז, נכון?

אנה שניידר:

כן, וגם בחירות לרשות המקומית.

חיה ויטלסון:

לכן אנחנו יכולים לחיות בלי התיקון הזה, כאשר לא נוכל להתמודד עם פריצה, שמי יודע לאן נגיע בגללה.

היו"ר אברהם רביץ:

אם נגביל את הפריצה הזאת, אולי הם לא ירוויחו את זה.

נלי מונין:

מה ההבדל בינם לבין עובדי המפלגות?

היו"ר אברהם רביץ:

נכון, אז אני אומר שלא נעשה הבדל.

נלי מונין:

אני חושבת שכל אדם עובד על פי שיקול כלכלי רציונלי, ואם הוא חושב שזה משתלם לו - ואני בטוחה שזה משתלם לאנשים כי אני מכירה אישית אנשים שעובדים בזה, ואני יודעת שזה משתלם להם - הוא עובד בוועדת הבחירות. אם הוא חושב שהמצב כל כך גרוע, שהוא עובד עשרה ימים ובמשך כל הלילות ובסוף מקבל שקל אחד, כמובן שאף אחד במילא לא יבוא לעבוד והנושא של המס לא יפתור את הבעיה.

אפרים גרינברג:

אבל זה בדיוק המצב, הרבה אנשים לא רוצים לעבוד כי לא כדאי להם.

נלי מונין:

עם כל הכבוד, צריך למצוא את הפתרון במישורים אחרים ולא לפתור את זה באמצעות המס, כשלא לזה היתה הכוונה.

חיה ויטלסון:

כבר עברנו יותר ממחצית התקופה של ה-30 יום.

היו"ר אברהם רביץ:

למה? רק היום מתחילה התקופה של 30 יום.

חיה ויטלסון:

לא, היא מסתיימת שלושה ימים לאחר הבחירות.

היו"ר אברהם רביץ:

זה יתחיל בדיוק עוד יומיים, כי מהיום יש עוד 29 יום לבחירות ועוד שלושה ימים זה 32 יום.

חיה ויטלסון:

נכון, מה-21 באפריל. אנשים כבר מוכנים עם הנחיות.

נלי מונין:

וגם עניינית, זאת נראית לי אפליה בלתי מוצדקת לעומת אנשים אחרים.

היו"ר אברהם רביץ:

כשאת אומרת אפליה, האפליה היא לרעת עובדי הכנסת.

נלי מונין:

למה? מה ההבדל בינם לבין עובדי המפלגות? הם לא עושים פחות שליחות לטובת המדינה.

היו"ר אברהם רביץ:

אין הבדל, זה אותו דבר. עובדי המפלגות משלמים רק 25%.

חיה ויטלסון:

לא, אם הם עובדים רגילים של המפלגות, הם משלמים רגיל.

היו"ר אברהם רביץ:

האם הם מקבלים תוספת לקראת הבחירות?

חיה ויטלסון:

זה לא יעזור, הם משלמים על זה מס רגיל, וזאת עמדתנו. עמדתנו היא שזה יחול רק לגבי העובד המזדמן שלקחו אותו רק לאותם ימי בחירות ושהוא לא מועסק כרגיל.

סמדר אלחנני:

סטודנט, עקרת בית, פנסיונרים.

היו"ר אברהם רביץ:

מה ההגדרה בחוק?

אנה שניידר:

יש הגדרה בחוק של מקבל. מקבל זה מי שמקבל תשלום מאת משלם, ויש הגדרה של משלם, שבין היתר זאת מפלגה או ועדת הבחירות המרכזית, ובלבד שהוא מועסק על ידי המשלם או נותן לו שירות לפי העניין בתקופת הבחירות בלבד, דהיינו: אותם 30 ימים.

אם זה עובד מפלגה שעובד במשך כל השנה או כל השנים, ותוך כדי העבודה הזאת הוא גם עובד בבחירות, זה לא חל עליו. אבל מי שמועסק בתקופת הבחירות בלבד, וכאן לדעתי אפשר לפרש שאותם עובדים מועסקים על ידי ועדת הבחירות המרכזית בתקופת הבחירות בלבד - כי זה בדיוק מה שנאמר כאן "יחידת המילואים" - והם מועסקים יותר מ-30 ימים, ויש בעיה נוספת שהשכר שלהם עולה על אותם 6,000 שקל ברוב המקרים.

היו"ר אברהם רביץ:

יש מקרים שזה לא עולה על 6,000 שקל?

אפרים גרינברג:

לא.

היו"ר אברהם רביץ:

לחודש?

חיה ויטלסון:

אין חיה כזאת.

היו"ר אברהם רביץ:

אם אין דבר כזה, לא נוכל לעשות דבר, למרות שמאד רציתי לעזור להם, הם קולגים.

אופיר פינס-פז:

צריך להתייעץ עם יושב ראש הכנסת, דן תיכון, שבמסגרת יכולתו יכול לצ'פר את עובדי הכנסת בתקופה הזאת.

אפרים גרינברג:

אבל אלה לא רק עובדי כנסת. עובדי הכנסת זה חלק מהמערכת.

היו"ר אברהם רביץ:

אתם אומרים שיכולים לעשות התאמת מס מראש. אפשרתם כאן תיאום מס מראש.

סמדר אלחנני:

תיאום מס עושים כל הזמן.

חיה ויטלסון:

אפשרנו גם למשל, ואני כל הזמן בקשר עם מר שבה מטעמכם. גם המשלם יכול, ואם הוא איננו רוצה כי הוא טוען שזה מכביד עליו, אז פקיד השומה בלי שום בעיה יכול.

היו"ר אברהם רביץ:

בואי נראה את התיקון. מה דעת חברי הכנסת בעניין?

אופיר פינס-פז:

אנחנו מגבים את היושב ראש.

ישראל כץ:

כן"ל.

עבד אלמאלכ דהאמשה:

אני בעד לתת להם.

היו"ר אברהם רביץ:

כולנו בעד, אנחנו אוהבים את עובדי הכנסת, אבל ישנה בעיה.

אין לכם עמדה לתיקון עצמו, והתיקון הוא כפי שהסברת אותו. נעלה אותו לקריאה שנייה ושלישית. אני מודה לכם.

2. חוק מס הכנסה (פטור ממס על הכנסה מהשכרת דירת מגורים) (הוראת שעה)
(תיקון מס' 6)

אופיר פינס-פז:

אנחנו בדעה של אנשי האוצר בעניין החוק הזה, שהם נגד החוק והם מעבירים אותו להצבעה.

נלי מונין:

לא, אני רוצה להבהיר את העניין הזה. מדובר בפטור ממס על השכרת דירות מגורים. מדובר בהוראת חוק שמוארכת מדי שנה החל משנת 1991, שנחקקה בזמנו על רקע גלי העלייה מרוסיה.

נשמעו טענות שונות בקשר לחוק הזה. לעניין מה שחבר הכנסת פינס-פז אומר - אם ראוי להאריך את זה או לא - משרד האוצר בדעה שבמסגרת רפורמה כוללת יש לבטל את הפטור הזה כמו את כל הפטורים האחרים, אבל השנה הרפורמה הזאת לא הובאה.

היו"ר אברהם רביץ:

יש לכם תכנית לעשות רפורמה כוללת?

נלי מונין:

יש לנו תכנית לעשות רפורמה כוללת. כשרואים את זה בראייה כוללת יחד עם כל הפטורים האחרים, יש טעם לבטל את זה. כל זמן שזה לא נעשה, לדעתנו, יש מקום להאריך את זה.

היו"ר אברהם רביץ:

זה נכון שאין גלי עלייה המוניים מדי - ראשית כל, יש עלייה של 60,000 עולים?

אופיר פינס-פז:

50,000 אולי.

היו"ר אברהם רביץ:

50,000 עולים. גם כשאין עלייה, צריך להבין שאם לא נחיל את החוק, באופן אוטומטי יעלה שכר הדירה בדירות מגורים שמיועדות להשכרה, וצריך לזכור שיש הרבה עולים וישראלים שעדיין לא רכשו דירה.

חיה ויטלסון:

ב-10%.

סמדר אלחנני:

זה לא בהכרח נכון.

אופיר פינס-פז:

למה לנו להתווכח על דברים שכולנו מסכימים? זה חוק פופוליסטי שכולם תומכים בו.

סמדר אלחנני:

אני רוצה להזכיר לכם שבחוק מס רכוש שהטילו עליו שיעור מס אפס, התנאי היה שזה יהיה משחק סכום אפס מה שנקרא, ומגרש המשחקים של המשחק הזה היה מאד צר, היתה החלטה שזה יבוא ממיסי נדל"ן אחרים. ואכן הוועדה והמחוקק יצרו שני מיסים חדשים, מס אחד חדש והחמיר במס אחר.

לגבי הפטור הזה ממס, שזה בדיוק אותו דבר כמו שיעור מס אפס, אין החלטה למצוא מקור חלופי, הרי מישהו אחר משלם את המס הזה.

היו"ר אברהם רביץ:

לא הביאו את זה בחשבון בתקציב המדינה.

סמדר אלחנני:

כל הזמן זה היה לשנה, זאת אומרת: כל שנה אותו אדם שעושה את אומדן ההכנסות ממיסים, היה צריך לחשוב מה יהיה, שהרי הוא לא יכול לתת את הפטור הזה כי הוא לא המחוקק, הוא עושה מה שהמחוקק אומר.

היו"ר אברהם רביץ:

אבל העובדים במשרד האוצר מאד חכמים, והם הבינו שנאריך את זה ולא הביאו את זה בחשבון בתקציב המדינה.

סמדר אלחנני:

אנשים ששחקו את מדרגות המס שלהם משלמים 200 מיליון שקל. הם מתחילים לשלם היום את המס החל מ-2,800 שקל במקום מ-2,900 שקל נניח, כי יש שחיקה של מדרגות המס. אני לא מצליחה לשכנע את כל מערכת המס, שאת העוול הזה צריך לתקן. לא אכפת להם שישלמו כל השכירים שצריכים להתחיל לשלם מס משכר מאד נמוך, אבל שבעלי דירה שנייה שכבר יש להם דירה אחת ושיש להם הכנסה נוספת, יהיו פטורים. זה מס שיכול להיות שהם היו צריכים לשלם עליו סך הכל 10%, שגם זאת הטבה שאני לא יודעת מאיפה היא באה, אבל נגיד שיש הוצאות בתחזוקת דירה ופחת וכו', נגיד שזה בסדר.

מיכאל נודלמן:

אבל מי משלם על זה? משלמים על זה הדיירים.

סמדר אלחנני:

אני מצטערת לחלוק על כך ששכר הדירה יעלה. המחיר נקבע לפי היצע וביקוש, אין כל קשר להטבת המס. יש היצע של דירות - המחיר יורד. הטבת המס לא משנה.

ההטבה הזאת ניתנת לבעלי הדירות, אז מדוע לא לתת את ההטבה לסוחרים? תכיר להם בהוצאה לשכר דירה כהוצאה מוכרת עד גבול מסויים.

היו"ר אברהם רביץ:

בדרך כלל אין להם בעיה של הוצאה מוכרת, הם לא מגיעים לסף כזה שהם יכולים להשתמש בזה.

נלי מונין:

במס הכנסה - -

סמדר אלחנני:

נכון, אבל באותה צורה שהכרתם פה בכל מיני דברים, יכולתם גם לחשוב על זה.

הרי יש הכנסה משכר דירה, רק שהיא הכנסה רעיונית, אבל היא קיימת כי אתה לא משלם שכר דירה, יש לך דירה בבעלותך - יש לך הכנסה רעיונית. ברגע שלא עשיתם את הסימטריה, לא לקחתם את זה כהכנסה, אתם צריכים להיות הוגנים כלפי האזרחים.

חיה ויטלסון:

זה קיים בסעיף 17 לצורכי עבודה.

סמדר אלחנני:

זה לא קיים באף מקום.

גרי אגרון:

גברת סמדר אלחנני, זה גם לא מדויק.

סמדר אלחנני:

רק אסיים את הטיעון, ואז תענו על הכל. אז היה צריך במקביל לפטור את ההוצאה על שכר דירה עד סכום מסויים ואת תשלומי הריבית על המשכנתא, כי זה בדיוק אותו דבר, או שאתה לוקח משכנתא, או שאתה שוכר דירה.

חיה ויטלסון:

ואז תתני גם ריבית על המשכנתא לאותו אחד שבעלותו דירה?

סמדר אלחנני:

תהיה לו הכנסה - - -

גרי אגרון:

גברת סמדר אלחנני, את מדברת ברמה התיאורטית.

סמדר אלחנני:

נכון שזה מאד תיאורטי, אבל זה כסף.

אופיר פינס-פז:

גברת סמדר אלחנני, אני רוצה להסביר לך שאנחנו עומדים בפני בחירות ושאינן לי הרבה זמן לוויכוחים התיאורטיים האלה.

סמדר אלחנני:

אבל למה הביאו את זה עכשיו?

אופיר פינס-פז:

החוק הזה גמור.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מעלים חוק זה לקריאה שנייה ושלישית.

3. חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 28)

נלי מונין:

מס רכוש וקרן פיצויים זה לא חוק ששייך לענייני הבחירות, אבל זה תיקון שביקשנו להעביר אותו. זה תיקון שהוא מתבקש על פי בקשת בית המשפט למעשה.

יש היום בתקנות סמכות למנהל מס רכוש לקבוע דרכי מסירת הודעה על נזק ודרכי הגשת תביעה לפיצויים. בית המשפט פסק שהתקנות האלה נעשו בחריגה מסמכות כי אין סעיף מסמך בחוק, וזאת פשוט ההוספה של הסעיף המסמך בחוק, לפי בקשת בית המשפט, כאשר למעשה אנחנו עובדים לפי התקנות האלה החל משנת 1973, אם אני לא טועה. רק לאחרונה בית המשפט האיר את עינינו, ואנחנו פשוט מבצעים את התיקון.

כמו כן יש פה תיקון טכני, שזה צריך להיות 8 במקום 7.

היו"ר אברהם רביץ:

תסבירי את זה לגברת אנה שניידר. אנחנו מאשרים את הבקשה הזאת.

4. חוק החברה לישראל בע"מ

היו"ר אברהם רביץ:

חבר הכנסת אופיר פינס-פז, אתה ביקשת את הדיון, נכון?

אופיר פינס-פז:

אגב, ביקשתי על עוד דבר, על הגרעון במס הכנסה.

היו"ר אברהם רביץ:

זה נדחה לפעם אחרת, עוד נדון בזה. לאור הדיון והוויכוח בסוגייה של כן תשלומי מס - לא תשלומי מס לפי חוק החברה לישראל בע"מ. עכשיו לאור המכירה התעוררו שאלות וספקות שקיבלו תהודה ציבורית, ולכן זה עורר כמה חברי כנסת. חבר הכנסת פינס-פז ביקש שנדון בזה, וחשבתי שזה ראוי להביא את זה לדיון בוועדה. אחר כך שמעתי שיש קשיים לדבר על כך בוועדה, מבחינת החסיון וכן הלאה.

אנה שניידר:

אמרתי לחבר הכנסת פינס-פז שאני לא כל כך יודעת מה מטרת הדיון הזה. כי אם מטרת הדיון הזה היא לבדוק האם נציבות מס הכנסה פעלה כדין בטיפול בחברה לישראל במסגרת העסקה הזאת, זה לא תפקידה של ועדת הכספים, וגם אין למעשה אפשרות לנציבות מס הכנסה לחשוף נתונים פרטניים מתיקו של נישום מסויים, ויהא גדול ככל שיהא ויהיה סכום העסקה גדול ככל שיהיה.

אופיר פינס-פז:

תפקידו של מי זה?

אנה שניידר:

מייד אומר. יש כאן פעולה "שגרתית" של נציבות מס הכנסה, כשהיא בודקת האם נישום מסויים עומד בתנאי פטור. אם הנציבות מגיעה למסקנה שהוא עומד בתנאי פטור, מוענק לו הפטור או שהעסקה מאושרת, ואם הנציבות מגיעה למסקנה שהוא לא עומד בתנאי הפטור, יש דרך פתוחה לאותו נישום להגיש - הוא מוציא לו שומה - השגה וערעור לבית המשפט, והנושא נדון בערכאות משפטיות.

אם יש שאלה האם נציבות מס הכנסה פעלה בתום לב או בשיקולים לא ענייניים, יש קודם כל מבקר המדינה וגם דרך לפנות לעתירה לבית הדין הגבוה לצדק נגד נציבות מס הכנסה שהיא פועלת שלא כדין. אני לא מאמינה שזה נמצא בשלב כזה שזאת המטרה של הדיון. אם המטרה של הדיון היא להבין את ההשלכות של העסקה, כלומר: בכמה יינזק תקציב המדינה במידה שיינתן הפטור -

היו"ר אברהם רביץ:

הרי לא הובא בחשבון בתקציב המדינה שנקבל משם.

אופיר פינס-פז:

נכון, אבל זה עניין של אובדן הכנסות.

אנה שניידר:

כל מה שרציתי להגיד זה שאני לא יודעת מה מסגרת הדיון. אני עצמי לא כל כך מבינה מה מסגרת הדיון.

היו"ר אברהם רביץ:

אתן לחבר הכנסת אופיר פינס-פז לומר.

אופיר פינס-פז:

אני מוכן לנסות להגדיר את מסגרת הדיון. קודם כל, אומר מה לא במסגרת הדיון. לא במסגרת הדיון זה לא מה שקיימנו פה אגב לפני שנה, דיון יזום ביוזמתו של חבר הכנסת חיים דיין, שביקש לבטל את חוק החברה לישראל. זה לא במסגרת הדיון.

אני גם לא בא לטעון האם החוק בסדר או לא בסדר או שסעיפים בתוכו לא בסדר. אני בא לשאול שאלה פשוטה. אני לא מקבל את מה שאומרת גברת אנה שניידר, כי מה שהיא אומרת זאת פרשנות, ואני חולק על הפרשנות הזאת. אני לא יודע באיזה מקום כתוב שאסור לוועדת הכספים להיות גורם שמקבל דיווח, משום שבסופו של דבר ההחלטה של נציבות מס הכנסה בעניין העסקה הזאת ובכל עסקה אחרת הוא עניין של פרשנות האם העסקה עומדת במסגרת החוק הספציפי - כן או לא, האם אותו נישום ראוי וזכאי לפטור או לא ראוי וזכאי.

אנה שניידר:

יש רק סעיף בפקודת מס הכנסה שאומר -

אופיר פינס-פז:

לגבי הסודיות, אני לא מבקש מאף אחד במס הכנסה לעבור על החוק, וכמובן לחרוג מחובת הסודיות, אבל יש עדיין אפשרות, על פי עניות דעתי, למסור דיווח לוועדת הכספים ולשמור על הסודיות האלמנטרית המתבקשת מעסקה כזו או מעסקה אחרת.

אגב, היו כבר קולות במס הכנסה ובמשרד האוצר שהרהרו בקול רם על ביטול חובת הסודיות. אבל אם נחזור לנושא שלנו, אני לא טוען כנגד חובת הסודיות במקרה הזה. אני עדיין חושב שמן הראוי שאם יש נושא כזה, כשהיועץ המשפטי למס הכנסה מעלה בעצמו תהיות וספקות האם הפטור ניתן כדין ועל פי נורמה מקובלת, שחובתנו כחברי ועדת כספים לקבל דיווח במסגרות החוק על מה שאתם יכולים לדווח, על מה שאתם לא יכולים וזה סודי - אל תדווחו.

אני רוצה שתנוח דעתי כמחוקק חבר ועדת הכספים. אגב, אני לא חושב שיש פה עניין של חוסר תום לב. יש עניין של פרשנות, ועדיין מדובר בפטור בהיקפים גדולים. אגב, לא הסכמתם כרגע לתת פטור ל-20 עובדים בכנסת שעובדים 30 יום, ואני מבין אתכם. אז מותר גם לנו כלפי שועי עולם ואנשים מאד מאד עשירים לראות האם הדברים האלה נעשו, כי הצדק חייב גם להיראות, עד כמה שאפשר במסגרת הסודיות המתבקשת.

גרי אגרון:

קודם כל, חבר הכנסת אופיר פינס-פז הזכיר בצדק שלפני רגע התנגדנו למתן פטור. נציבות מס הכנסה מנסה לא אחת להציע הצעות לביטול פטורים. זה היה במסגרת סעיף 21(א) בחוק לעידוד השקעות הון וזה היה במסגרת שוק ההון בהיבטים שונים. ההצעות כולן מובאות לשולחן הזה מתוך תקווה שהן יתקבלו ותהיה אפשרות לתקן עיוותים במערכת המס, בין אם דרך שינוי והקלה ובין אם דרך רפורמה.

אך כשמחוקק קובע פטור במפורש, אנחנו לא יכולים לערער על הפטור ברגע שהוא ניתן בחקיקה. לכן, אם קיים פטור בחקיקה, אני חושב שהשינוי לגבי מהות הפטור צריכה לבוא בין היתר גם מהשולחן הזה, בין אם ההצעה שמובאת היא על ידי נציבות מס הכנסה או גורמים אחרים.

אופיר פינס-פז:

האם אתה חושב שיש מקום לחוק בנק ישראל?

גרי אגרון:

מייד אענה. בכל אופן, אני מקווה שחברי הכנסת סבורים שבחינת עסקאות בנציבות מס הכנסה נעשית על פי מיטב שיקול הדעת ובצורה מקצועית ביותר.

חובת הסודיות היא כזאת שמונעת מאיתנו למסור פרטים מתוך התיק, ומטבע הדברים, החלטה נעוצה באותם פרטים שנתונים בתוך התיק, כלומר: אנחנו לוקחים את החוק ומיישמים אותו על הפרטים הקונקרטיים שעולים מהתיק ומקבלים החלטה האם העסקה פטורה או לא.

מה שאני יכול להגיד, אבל לא מעבר לזה, שהבדיקה נעשתה על ידי אנשי מקצוע מעולים אצלנו בעלי הכשרה בראיית חשבון ובמשפטים שבחנו את הסוגיות השונות, ואני לא יכול לומר מעבר לזה.

אופיר פינס-פז:

מה הסוגיות שעלו?

יהודה נסרדישי:

תנאי חוק החברה לישראל.

גרי אגרון:

כל מה שקשור בחוק החברה לישראל או חוקים אחרים שעשויים להיות קשורים בהתאם לנסיבות העניין, ואני אומר שוב שאני לא מתכוון להרחיב, אני לא חושב שאני יכול.

אני חושב שהעניין עולה פה כתוצאה מהעובדה שחל איזשהו שלשול לשוני בדיונים פנימיים שהיו במס הכנסה ויצאו לתקשורת, ואני חושב שזה חמור לכשעצמו. סך הכל, אני חושב שזכותו של כל אדם, ולא חשוב גדול או קטן, שיזכה לכך שמערכת שמחוייבת בסודיות תשמור על הסודיות.

אני בהחלט סבור שאם לוועדה יש רצון שדרך הבדיקה תיבדק, ואולי גם מסקנותיה, מבקר המדינה רשאי להיכנס ולבדוק פרטים, ואם הוועדה תהיה סבורה שהיא רוצה שזה ייבדק, אנחנו בשמחה נשתף פעולה עם כל גורם שחובת הסודיות לא חלה כלפיו ונמסור לו כל דבר שצריך.

אופיר פינס-פז:

אתה ממליץ לוועדה לפנות למבקר המדינה?

גרי אגרון:

אני פשוט מציב את הדברים.

יהודה נסרדישי:

זאת לא עסקה יחידה שנבדקת. חלק נבדקות מיוזמתנו, חלק מפנייה, חלק מקריאה בעיתונות. האמן לי חבר הכנסת פינס-פז, עסקאות יותר גדולות ויותר קטנות, נבדקות בלי שזה עובר אמצעי תקשורת ועיתונות.

יש פה בעיה נוספת שגברת שניידר ציינה אותה. יש פה חברה אחת וחוק אחד. גם כל כניסה להסבר לחוק זה תיק אחד, הרי אז אני חושף פרטים מתוך התיק, ואל לנו ואסור לנו וחובה עלינו לשמור, קטן כגדול, לא לחשוף פרטים באף תיק שאנחנו בודקים.

אני רק יכול להגיד לכם שאנחנו בודקים עסקאות אחרות והן את העסקה הזאת. בדקנו ונבדוק, זה מה שאנחנו יכולים להגיד.

היו"ר אברהם רביץ:

אתם כרגע בהליך של בדיקה. האם אחרי הבדיקה מותר לכם לפרסם האם חייבתם או לא?

יהודה נסרדישי:

לא, אסור לנו.

היו"ר אברהם רביץ:

גם זה לא?

גרי אגרון:

בוודאי שלא. זאת זכותו של אדם שתיקו או עניינים שונים מתיקו ישארו בסוד.

אופיר פינס-פז:

מי אמר שזאת זכותו של אדם?

אנה שניידר:

זה מה שכתוב בחוק.

אופיר פינס-פז:

אז בואו נשנה את החוק. אם אדם מקבל פטור מהמדינה, ברגע שהוא קיבל פטור בחוק ספציפי, מי אמר שזכותו שהציבור לא יידע את כל הפרטים והסיבות שהוא קיבל פטור?

ירון שידלו:

אפשר לעשות תיקון בחוק החברה לישראל.

גרי אגרון:

זה בסדר גמור, אבל זה מחייב תיקון חקיקה. אני דרך אגב סבור שצריך להשאיר את חובת הסודיות אבל לבטל את הפטור; לא את הפטור הספציפי הזה, אבל פטורים בכלל.

אופיר פינס-פז:

אבל השאלה שלי היא לגבי הפטור הספציפי הזה.

אנה שניידר:

הפטור הספציפי הזה זה תיקון בחוק החברה לישראל.

אופיר פינס-פז:

מה עמדת משרד האוצר לתיקון חוק החברה לישראל?

גרי אגרון:

נגיב כש"נשב על החוק".

היו"ר אברהם רביץ:

אני חושב שכולנו צריכים לכבד את חובת הסודיות. אני חושב שבסופו של דבר, בגלל חובת הסודיות, אתם יכולים לגבות יותר מס; כי אחרת זה פוגע באשיות כל המערכת וזאת רעה חולה.

אופיר פינס-פז:

אין ספק, אני מקבל את זה.

היו"ר אברהם רביץ:

לכן אנחנו מכבדים את זה. אם אנחנו או חבר כנסת בודד ירגיש שיש צורך להכניס את מבקר המדינה, יש לנו צינור רגיל דרך הוועדה לביקורת המדינה.

אופיר פינס-פז:

האם אני יכול לשאול שאלות מסביב? האם חוות הדעת שהתקבלה, התקבלה פה אחד על ידי כל הגורמים או שהיה ויכוח ביניהם?

גרי אגרון:

אני מבקש לא להתייחס לזה.

אופיר פינס-פז:

אלה שאלות אלמנטריות, על זה לא חלה חובת סודיות.

היו"ר אברהם רביץ:

באמת, עזוב את זה. רבותיי, אני מודה לכם שבאתם. מיצינו את הנושא עד כמה שיכולנו.

5. חוק להגברת הצמיחה והתעסוקה ולהשגת יעדי התקציב לשנת 1998 (תיקוני חקיקה)
(תיקון מס' 2)

היו"ר אברהם רביץ:

מה אנחנו מתבקשים לאשר היום?

אביקם בלר:

אתם מתבקשים לאשר תיקון בחוק עידוד השקעות הון ושינוי של שיעורי המענק. שר התעשייה והמסחר הביא הצעה ששיעור המענק - שאמור לרדת ושלמעשה כבר ירד בשנת 1999 ל-22% והוא אמור לרדת גם בשנה הבאה ל-20% - לא יפחת השנה בגלל מצב המשק, ושהוא ישאר ברמה של 24% כמו שהיה בשנת 1998.

נסים דהן:

אז לא רק שהוא לא פוחת, הוא עולה, כי הוא היה צריך להיות 22%. אם הוא יהיה 24%, הוא עולה ב-2%.

היו"ר אברהם רביץ:

אבל בשנה שעברה הוא היה 24%.

נסים דהן:

אבל השנה ה-22% כבר נכנסו לתוקף, אז הוא מעלה אותו מהיום ל-24% רטרואקטיבית.

היו"ר אברהם רביץ:

למי נותנים את המענקים האלה?

אביקם בלר:

למפעלי תעשייה באזורי פיתוח א'.

אנה שניידר:

וגם לתיירות.

היו"ר אברהם רביץ:

מה עם קיבוץ חפץ חיים שאנחנו כל הזמן צועקים וזועקים לגביו? זה המקום התיירותי היחיד שיהודי חרדי יכול לבוא אליו. האם אתם לא רוצים שהילדים שלי ילמדו לשחות ויקפצו קצת? מה קרה? אנחנו מתחננים שתכלילו את זה.

נסים דהן:

יש הסתייגות שלי לחוק ברוח הדברים האלה. צריך להכניס את חבל לכיש לאזור פיתוח א'.

אביקם בלר:

זה לא קשור ללכיש.

היו"ר אברהם רביץ:

רק לצורך תיירות.

אנה שניידר:

זה לא הולך על חבל, אלא על מפעל מסויים במקום מסויים.

נסים דהן:

או שכל האזור יהיה אזור פיתוח א'.

היו"ר אברהם רביץ:

לא, לא צריך וזה גורף מדי.

נסים דהן:

הגשתי הסתייגות כזאת בחוק התקציב.

אנה שניידר:

זה במסגרת חוק ההסדרים.

נסים דהן:

בחוק ההסדרים, סליחה.

היו"ר אברהם רביץ:

וזה לא עבר?

נסים דהן:

לא שזה לא עבר, אלא שמכיוון שלא היה לזה בסיס, לא דנו בכלל בוועדת הכנסת, אבל זה היה צריך להיות נידון. עכשיו זאת הזדמנות לתקן את זה.

היו"ר אברהם רביץ:

איך אפשר לתקן דבר כזה?

נסים דהן:

עכשיו במסגרת התיקון שלהם להכניס את זה.

היו"ר אברהם רביץ:

פרטני? להכניס את קיבוץ חפץ חיים בתוך החוק?

אנה שניידר:

צריך להרחיב את האזורים, אבל שוב יכול להיטען נושא חדש.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מבקשים שהם לא יטענו נושא חדש.

נסים דהן:

יטענו נושא חדש, נלך לוועדת הכנסת ונחזור בנושא לא חדש, מה הבעיה?

אביקם בלר:

קשה לי להתייחס כי אני לא מכיר את הנושא של חפץ חיים.

היו"ר אברהם רביץ:

אעשה לך הכרה עם הנושא הזה. קיבוץ חפץ חיים פיתח שם אזור לתיירות פנים וחוף, שהוא כשר למהדרין, כלומר: יש שם בריכות שחיה נפרדות לנשים ולגברים. אני יודע באופן אישי שזה המקום היחיד שיכולים ילדים מן הסוג הזה להשתעשע קצת, ללכת לבלות ולשקשק במים ולהיות כמו כולם. יש להם משקיעים שרוצים להרחיב את זה, בתנאי שזה ייכלל בתוך המסגרת הזאת. מה רע בזה?

ישראל כץ:

זה אזור א'.

היו"ר אברהם רביץ:

כן, רק לנושא תיירות.

אביקם בלר:

אני לא מכיר את הנושא. אדבר עם מי שעוסק אצלנו בתיירות.

נסים דהן:

רון אילון.

אביקם בלר:

הוא עזב.

נסים דהן:

עד היום מי שתקע את זה והתנגד לזה היה רון. אני מקווה שמי שמחליף אותו תהיה לו גישה יותר פתוחה לציבור החרדי.

חזקיה ישראל:

לעצם הצעת החוק, הנושא הוא חשוב והתעכב הרבה זמן בין היתר בגלל שביתות, והנושא הוא חיוני גם לאור המצב. אנחנו מבקשים לאפשר את החוק. אני לא נכנס לעניין הקיבוץ, כי אני לא מכיר את הנושא הזה; אבל בתחום הזה של החוק, אני חושב שזה כמעט בגדר קריטי וחיוני היום להשאיר את המצב ברמה של 24% ולא לאפשר את הירידה ל-22%.

אביקם בלר:

באשר לאזורי עדיפות, זה לוועדת שרים.

נסים דהן:

אני לא מבקש שתכניסו את זה לאזורי עדיפות.

אביקם בלר:

זה בתקנות ולא בחקיקה.

אנה שניידר:

זה לא בית מלון שם?

נסים דהן:

כל האזור יוכרז כאזור תיירות באזור עדיפות א' - -

ישראל כץ:

זה לא קשור, ועדת שרים רשאית להחליט לצרף או באופן נקודתי הטבות מסוג מסויים - - -

נסים דהן:

או ועדת שרים או חוק.

אנה שניידר:

אני לא זוכרת כרגע מה הטכניקה. כבר היתה הסתייגות.

נסים דהן:

אפשר להכניס את ההסתייגות שלי לחוק הצמיחה.

היו"ר אברהם רביץ:

תכניס את זה כהסתייגות.

נסים דהן:

דרך אגב, זה לא עולה כסף למשרד האוצר.

ישראל כץ:

זה לא מדויק.

נסים דהן:

עד שימצאו משקיע, תיגמר השנה, שיעשו את זה לשנה. אנחנו עוסקים בהוראת שעה, תן להם הזדמנות להוכיח את עצמם.

ישראל כץ:

אלה משקי חוץ?

נסים דהן:

כן, בוודאי.

היו"ר אברהם רביץ:

אולי כדאי לקרוא את החוק?

אנה שניידר:

זה מאד קצר. בסעיף 34 לחוק הגברת הצמיחה לשנת 1998 יש תיקון לחוק עידוד השקעות הון, ושם יש תוספות שמתייחסות למפעלים מאושרים, ובפסקה (2) לתוספת נכתב בשנה שעברה שהמענק יהיה 22%, ועכשיו אומרים:

"(א) בפסקה (2), במקום "22%" יבוא "24%";

(ב) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) בניין תעשייתי באזור פיתוח א' שתכנית ההשקעה שאושר לו בשנת 1998 או שתאושר לו בשנת 1999 אינה עולה על 140 מיליון שקלים חדשים, יהיה זכאי, על אף האמור בתוספת לחוק עידוד השקעות הון, למענק השקעה בשיעור של 24%";

(2) בסעיף קטן (ג)(2), במקום "22%" יבוא "24%".

התחילה היא מהאחד בינואר 1999, כדי לכסות על הפער.

ישראל כץ:

ואם למישהו אושרו 141 מיליון שקלים והוא רוצה להוריד את זה כדי שהוא יהיה זכאי?

נסים דהן:

זה מה שהוא יעשה בלי לשאול אותך.

ישראל כץ:

לא, אבל כאן כתוב "שאושרה לו".

נסים דהן:

סמוך עליו, הוא מגיש תכנית השקעות על ידי יועצי השקעות.

ישראל כץ:

לא, כבר אושר לו "בשנת 1998".

נסים דהן:

זה כתוב בחוק המקורי, זה מתעדכן מפעם לפעם.

ישראל כץ:

גם התקרה הקודמת היתה 140 מיליון שקלים?

חזקיה ישראל:

כן.

היו"ר אברהם רביץ:

אז אנחנו עושים הסתייגות. תרשמי גם אותי להסתייגות הזאת.

אנה שניידר:

מה המהות שלה?

נסים דהן:

הרעיון הוא שקיבוץ חפץ חיים יקבל אותן הטבות של אזור פיתוח א' לתיירות בלבד בהשקעות שהוא מתכנן ורוצה להשקיע בתיירות.

היו"ר אברהם רביץ:

לא נרחיב את זה מדי.

אנה שניידר:

אז אי אפשר "ללכת על הקיבוץ". אולי מפעל תיירות שנמצא באזור לכיש?

היו"ר אברהם רביץ:

זה לא בדיוק לכיש.

ישראל כץ:

זאת מועצה אזורית נחל שורק.

נסים דהן:

סליחה, נחל שורק.

היו"ר אברהם רביץ:

לכיש "בפנים" בין כה.

ישראל כץ:

נחיל את זה על עוד שלושה יישובים.

נסים דהן:

שהם לא עושים דבר, בני רא"ם, יסודות ויד בנימין. אני מציע להגביל את זה להוראת שעה. הם היחידים שיש להם תכניות.

היו"ר אברהם רביץ:

בוא נעשה את זה כהצעת הוועדה, למה הסתייגות?

נסים דהן:

הוועדה תצביע עכשיו.

היו"ר אברהם רביץ:

מי בעד ההסתייגות הזאת?

הצבעה

בעד- 3

נגד - אין

נמנעים - אין

ההסתייגות התקבלה.

אביקם בלר:

אני רק רוצה למסור אינפורמציה נוספת. אני לא יודע מה ההתייחסות לגבי ההצעה הזאת בממשלה. אני רק רוצה להגיד שבהחלטת ממשלה על השינוי הזה יש גם סעיף שמדבר על זה שבמידה שתהיינה תוספות כאלה ואחרות שאינן מקובלות וזה יעלה להצבעה, הממשלה תמשוך את החוק.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מכירים את כללי המשחק.

נסים דהן:

אין לה מה למשוך, זה לא עולה לה כסף.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מסכימים לאשר את התוספת הזאת של 24%. החלטנו פה אחד לעשות הפעם סדר במסגרת החוק הזה. אני לא יודע אם זה בכלל נוגע אליכם, אולי כן ואולי לא, אבל אנחנו מנסים תקופה ארוכה מאד להכליל את מפעל התיירות של קיבוץ חפץ חיים רק לצורך תיירות לתוך המסגרת של אזור פיתוח א'. היו לנו כל מיני הבטחות מהממשלה.

נסים דהן:

השר קצב כתב להם מכתב מפורש שהם יוכרו כאזור פיתוח א' לענייני תיירות.

חביבה כהן:

זה לא במרכז הארץ היום?

נסים דהן:

תיירות לא קשורה למפה טופוגרפית.

ישראל כץ:

זאת החלטה נקודתית.

נסים דהן:

יש להם התחייבות מהשר קצב.

היו"ר אברהם רביץ:

החלטנו בהצבעה שזה ייכנס למסגרת החוק בהזדמנות חגיגית זאת. אני מקווה שאתם תקבלו את זה ברוח טובה, ואם לא - תצטרכו לעשות דבר נוראי, למשוך את כל החוק חזרה.

חביבה כהן:

אנחנו לא נמשוך את החוק חזרה. הדבר היחידי שצריך להבהיר פה שזה יחול על תכניות שיוגשו ויאושרו מעתה ואילך.

נסים דהן:

אין בעיה.

אנה שניידר:

החוק זה חל רטרואקטיבית מינואר 1999.

היו"ר אברהם רביץ:

תודה רבה, עשינו דבר גדול היום. אני נועל את הישיבה.

הישיבה ננעלה בשעה 11:30